

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวานเวลานี้ลูกจะต้องกลับบ้านตั้งนั้นอยู่อย่างละวางจากร่างเก่าของลูกและโลกเก่า ในการชาร์จแบตเตอรี่ของลูกให้มันอยู่ในเตาเผาของโยคะ

คำถาม: ลูก ๆ ใดที่ได้รับกระแสพลังที่สมบูรณ์จากพ่อผ่านโยคะ?

คำตอบ: ผู้ที่สติปัญญาของเขาไม่ได้เร่ร่อนออกไปภายนอก ผู้ที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณและจดจำท่านได้รับกระแสพลังของพ่อ บาบ่าให้กระแส(สกาช) (กระแสของแสงและพลัง) แก่ลูก ๆ เหล่านั้น หน้าที่ของลูก ๆ คือการคว้าจับกระแสพลังที่พ่อให้เพราะกระแสพลังนี้เท่านั้นที่แบตเตอรี่ดวงวิญญาณของลูกจะสามารถได้รับการชาร์จและลูกจะได้รับพลังกำลังและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่เรียกว่าเป็นไฟโยคะ ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้

โอมชานติ พระเจ้าพูดว่า: เวลานี้ลูก ๆ ต้องจดจำบ้านด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกเกี่ยวกับบ้านและอาณาจักรเท่านั้น ลูก ๆ เข้าใจว่าบ้านของดวงวิญญาณอยู่ที่ใดและดวงวิญญาณคืออะไร ลูกได้เข้าใจอย่างชัดเจนด้วยว่าพ่อได้มาเพื่อสอนลูก พ่อมาจากที่ใด? จากอาณาจักรสูงสุด จะไม่กล่าวว่าคุณมาจากโลกบริสุทธิ์เพื่อจะสร้างโลกที่บริสุทธิ์ ไม่เลย พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มาจากโลกที่บริสุทธิ์ของยุคทอง พ่อมาจากบ้าน บ้านที่ลูก ๆ ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อมาจากบ้านทุก 5,000 ปีตามแผนของละครด้วย พ่ออาศัยอยู่ในบ้านในอาณาจักรสูงสุด พ่ออธิบายในวิธีการที่เรียบง่ายอย่างยิ่งราวกับว่าท่านเพียงแต่มาจากเมืองของเพื่อนบ้าน พ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกนั้นได้ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูกตามแผนของละครพ่อนั้นก็มาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของพ่อด้วย พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ตามแผนของละครพ่อรู้สิ่งเหล่านั้นทั้งหมด วงจรแล้ววงจรเล่าหลังจากที่ลูกนั้นได้อยู่อย่างน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ พ่อบอกสิ่งเหล่านั้นเดียวกันแก่ลูก ผู้คนนั้นก็น่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ในไฟ ลูกได้อยู่อย่างน่าเกลียดด้วย พลังที่ลูกมีตอนที่ลูกสาโทประธานได้หายไปแล้วย่างสมบูรณ์ แบตเตอรี่ของดวงวิญญาณไม่ควรจะถูกปล่อยให้หมดอย่างสมบูรณ์มิฉะนั้นเครื่องยนต์ก็จะหยุดนิ่ง เวลานี้เวลาได้มาถึงเมื่อแบตเตอรี่ของทุกคนนั้นไม่ได้รับการชาร์จ ดังนั้นพ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อได้มาแล้วตามละครเพื่อชาร์จแบตเตอรี่ของผู้ที่เป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แน่หนอนจะต้องมีการชาร์จแบตเตอรี่ของลูก อย่างไรก็ตามแบตเตอรี่นั้นไม่ได้ถูกชาร์จเพียงด้วยการมาที่นี้ในตอนเช้า ไม่เลย แบตเตอรี่จะได้รับการชาร์จด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเมื่อลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ก่อนหน้านั้นลูก ๆ ดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์และสาโทประธาน ลูกเคยเป็นทองแท้เป็นเครื่องประดับที่แท้จริง เวลานี้ลูกทาโมประธาน เวลานี้ดวงวิญญาณต้องกลับมาสาโทประธานอีกครั้งและเราจะได้รับร่างที่บริสุทธิ์ นี่คือการเผาที่ง่ายมากที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งนี้สามารถเรียกได้ว่าเป็นเตาเผาโยคะด้วยเช่นกัน มีการใส่ทองลงไปในการเผา นี่คือการเผาที่จะชำระดวงวิญญาณเตาเผาของการจดจำพ่อ แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ หากลูกไม่อยู่ในการจดจำระลึกถึงลูกไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์อย่างยิ่งได้ ลูกต้องสะสมบุญกรรมของลูกด้วยเพราะเวลานี้เป็นเวลาของการสะสม ทุกคนต้องกลับบ้าน การจดจำระลึกถึงบ้านนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาไม่ได้คิดว่าธาตุบราห์มเป็นบ้าน ลูกเป็นนักแสดงของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้และลูกได้มาเพื่อล่องรู้ถึงละครที่ชัดเจนมากด้วย พ่อได้อธิบายแล้วว่าวงจรของละครของ 84 ชาติเกิดเวลานี้กำลังจะจบสิ้นเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน เป็นเพราะดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ที่พวกเขาเรียกหาบาบาให้มาและชำระล้างพวกเขาและพาพวกเขากลับบ้านไม่เช่นนั้นแล้วลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ พ่อที่นี้และได้อธิบายประเด็นเหล่านั้นทั้งหมดแก่ลูก ๆ ลูก ๆ ได้เข้าใจสิ่งนี้แล้วและเหตุนี้เองลูกจึงเรียกท่านว่าเป็นแม่และพ่อ ลูกอ้างอิงถึงท่านว่าเป็นครูด้วย ผู้คนคิดว่ากฤษณะเป็นครู ลูก ๆ เข้าใจว่ากฤษณะเองนั้นศึกษาเล่าเรียนในยุคทอง กฤษณะไม่ได้กลายเป็นครูของใครและเขาก็ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้วกลายเป็นครู ไม่เลย ลูก ๆ รู้เรื่องราวของกฤษณะจากวัยเด็กของเขาจนถึงวัยผู้ใหญ่ ผู้คนคิดว่ากฤษณะเป็นพระเจ้าและพูดว่า: ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไปฉันเห็นแต่กฤษณะเท่านั้น ผู้ทำบักติของรามก็พูดว่า: ที่ใดก็ตามที่ฉันมองไปมีแต่รามเท่านั้น เส้นด้ายทั้งหมดของบักติอยู่ในความยุ่งเหยิงอย่างแท้จริง เวลานี้ลูกรู้ถึงโยคะโบราณและความรู้ของบาร์ตที่โด่งดังผู้คนไม่รู้สิ่งใด เป็นพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ๆ และดังนั้นลูกจึงเรียกว่าเป็นจ้าวสมุทรแห่งความรู้ด้วย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูกควรจะเรียกว่าเป็นมหาสมุทรหรือแม่น้ำ? ลูกคือคงคาแห่งความรู้ ผู้คนสับสนกับสิ่งนี้ด้วย เป็นสิ่งที่ถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ที่จะพูดว่า: จ้าวสมุทรแห่งความรู้ พ่อสอนลูก ๆ ไม่มีเรื่องของชายหรือหญิงในสิ่งนี้ ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกและเหตุนี้เองพ่อพูดว่า: กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเช่นที่พ่อดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเองเดียวกันลูกเป็นมหาสมุทรแห่งของความรู้ด้วย พ่อเรียกว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด หน้าที่ของพ่อสูงสุด ราชาและราชินีเองก็มีหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่มากด้วยเช่นกัน ลูกเองนั้นเคยได้รับหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่แล้ว ที่นี้ลูก ๆ ดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนลูกดังนั้นขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกทั้งหมดกลายเป็นพี่น้อง พ่อทำความเพียรพยายาม

มากมายอย่างยิ่ง เวลาที่ ลูก ๆ ดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้นี้ เมื่อลูกไปที่นั่นผลรางวัลของลูกจะดำเนินไปที่นั่น ทุกคนมีความรักของความเป็นพี่น้อง ต้องมีความรักของความเป็นพี่น้องที่ดีมากที่นี่ ไม่ควรจะเป็นว่าลูกให้ความนับถือแก่บางคนและไม่ให้กับผู้อื่น ถึงแม้ว่าผู้คนเหล่านี้พูดว่าชาวฮินดูและชาวมุสลิมเป็นพี่น้องกันพวกเขาก็ไม่ได้ให้ความนับถือนั้นแก่กันและกัน เป็นสิ่งที่ลูกต้องที่จะพูดว่าลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องไม่ใช่พี่น้องหญิงชาย นี่คือการเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาที่นั่นด้วยลูกอาศัยอยู่อย่างพี่น้อง ลูกทั้งหมดนั้นแน่นอนอาศัยอยู่อย่างพี่น้องในบ้านนั้น เครื่องแต่งกายเหล่านี้และสำนึกของความเป็นพี่น้องหญิงชายนั้นต้องมีการละทิ้งที่นี่ เพียงพ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของความเป็นพี่น้อง ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากนั่นคือสถานที่ซึ่งลูกต้องจดจำสายตาของลูกไว้ ฉันดวงวิญญาณกำลังนั่งที่บนบัลลังก์ของร่างกายนี้ นี่คือนั่งบัลลังก์ของดวงวิญญาณ บัลลังก์อมตะ ความตายไม่เคยมาหาดวงวิญญาณ บัลลังก์ของทุกคนอยู่ในกึ่งกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณที่เป็นอมตะกำลังอยู่บนบัลลังก์นี้ นี่คือนั่งบัลลังก์ที่ลึกมากที่จะเข้าใจ เมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายทารกเขาก็เข้าไปนั่งในกึ่งกลางหน้าผาก บัลลังก์เล็ก ๆ นั่นก็เติบโตขึ้น ที่นี้ดวงวิญญาณต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมานในครรภ์และแล้วพวกเขาก็เสียใจและสัญญาว่าพวกเขาจะไม่มันเติมไปด้วยบาปอีกครั้ง แต่ในความเป็นจริงดวงวิญญาณนั้นกลับมาเติมไปด้วยบาปถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูก ๆ ดวงวิญญาณในเวลานี้กำลังถูกทำให้บริสุทธิ์โดยพ่อ ลูกให้ทุกสิ่ง จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของลูกแก่พ่อ ไม่มีใครอื่นรู้วิธีการที่จะให้ทานที่แสนจะใหญ่โตเช่นนั้น ผู้เดียวที่ได้รับทานและให้ทานมาในบาร์ต เหล่านี้เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อนที่ต้องเป็นที่เข้าใจ บาร์ตคือดินแดนที่คงอยู่ตลอดไป ดินแดนอื่น ๆ ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้นไม่มีใครอื่นในโลกรูสิ่งนี้ เป็นการดีที่จะอ้างอิงสิ่งนี้ว่าเป็นความรู้ ความรู้เป็นแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกหารายได้มากมายใหญ่หลวงด้วยสิ่งนี้ พ่อให้ความรู้ถึงวิธีการที่จะจดจำทานและความรู้ของทั้งวงจรแก่ลูกด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งนี้ที่อาศัยความเพียรพยายาม เวลาที่ลูก ๆ ดวงวิญญาณต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองลูกต้องอยู่อย่างละวางจากโลกเก่าและร่างเก่าของลูก ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างกายของลูกกำลังจะถูกทำลาย เวลาที่ลูกกำลังได้รับการโยกย้าย เพียงพ่อเท่านั้นสามารถบอกประเด็นเหล่านี้แก่ลูก นี่คือการสอบที่ใหญ่โตมากซึ่งพ่อเท่านั้นสอนลูก ไม่มีความจำเป็นสำหรับตำราใด ๆ ในสิ่งนี้ เพียงแต่จดจำพ่อ พ่ออธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดไม่มีใครอื่นรู้ถึงระยะเวลาของละครนี้ พวกเขาทั้งหมดอยู่ในความมืดอย่างถึงที่สุด เวลาที่ลูกตื่นขึ้นมาแล้วผู้คนไม่แม้แต่จะตื่นขึ้น ลูกเพียงพยายามอย่างหนักมากที่จะปลุกพวกเขาแต่พวกเขาก็ไม่มีศรัทธาว่าพระเจ้าได้มาและกำลังสอนลูก แน่หนอนที่ทานต้องเข้าไปใครบางคน เวลาที่พ่อแนะนำลูก ๆ ดวงวิญญาณถึงสิ่งที่จะต้องทำเพื่อที่ผู้คนสามารถจะเข้าใจ เป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับลูกแต่ลูกทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป นักเรียนในโรงเรียนก็ต่างลำดับกันไปด้วย พวกเขาต่างลำดับกันไปในวิธีการที่พวกเขาศึกษาด้วย อาณาจักรที่ใหญ่โตนั้นกำลังถูกสร้างขึ้นด้วยการศึกษา นี้ ลูกควรทำความเข้าใจเพียรพยายามมากมายอย่างยิ่งที่ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครอง วงจรแล้ววงจรเล่าลูกเฝ้าแต่ทำความเข้าใจเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นลือตเตอรีของพระเจ้า ในโลกเก่าบ้างก็ถูกลือตเตอรีเล็ก ๆ และบ้างก็ถูกลือตเตอรีใหญ่ ลือตเตอรีนี้เป็นไปเพื่ออาณาจักร ลือตเตอรีที่ลูก ๆ ดวงวิญญาณถูกรางวัล ที่นี้เป็นไปตามการกระทำของลูก บ้างก็อยู่อย่างยากจนบ้างก็กลับมามั่งคั่ง เป็นในเวลานี้ที่ลูก ๆ ถูกลือตเตอรีที่สมบูรณ์จากพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการเพียรพยายามที่ลูกทำในเวลานี้ ความเพียรพยายามอันดับหนึ่งที่ลูกทำเป็นไปสำหรับการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นใดลูกต้องกลับมาสะอาดด้วยพลังโยคะ ลูกเข้าใจว่าไม่มากนักเพียงใดก็ตามที่ลูกจดจำพ่อลูกจะเข้าถึงความรู้และจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นมากมายด้วยเช่นกันและสร้างปวงประชามากมาย ไม่ว่าผู้คนนั้นจะเป็นของศาสนาใดก็ตามเมื่อไรก็ตามที่ลูกพบปะกับพวกเขาให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปพวกเขาจะเข้าใจว่าการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ผู้คนจะพัฒนาความเอือมระอาในเวลาของการทำลายล้าง ลูกเพียงแค่พูดว่า: ท่านคือดวงวิญญาณ ใครที่พูดว่า: พระเจ้าผู้เป็นพ่อ? เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ ในเวลานี้พ่อพูดกับดวงวิญญาณว่า: พ่อกลายเป็นไกด์ของลูกเพื่อพาไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของได้มาซึ่งการหลุดพ้นตลอดไป (มุข) เพราะดวงวิญญาณไม่สามารถถูกทำลาย แต่ละดวงวิญญาณต้องเล่นบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเป็นอมตะและไม่สามารถถูกทำลาย อย่างไรก็ตามเพื่อที่จะกลับบ้านลูกจะต้องจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกที่จะสามารถได้รับการปลดปล่อย เพียงเท่านั้นเองที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ในที่สุดแล้วชั้นยาสซีที่ยิ่งใหญ่ก็จะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าทุกคนจะต้องกลับบ้าน สาสน์ของลูกนั้นจะประทับตราอยู่บนสติปัญญาของทุกคน เหตุนี้เองจึงมีคำยกย่องว่า: โอ พระเจ้า วิธีการและหนทางของท่านนั้นน่าอัศจรรย์! ดังนั้นแน่นอนที่ท่านต้องให้หนทางแก่ใครบางคนหรือว่าท่านจะเก็บสิ่งเหล่านั้นไว้เพื่อตนเอง? มีการประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสด้วยการกำหนดของท่านและดังนั้นแน่นอนที่ท่านจะบอกสิ่งเหล่านั้นแก่ลูก แต่กระนั้นพวกเขาก็พูดว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน! พวกเราไม่รู้! นี่เป็นบางสิ่งด้วย! พ่อพูดว่า: ลูกได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกเลสด้วยการ

ทำตามศรัทธา เวลาที่ลูกเข้าใจว่าไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่บาบาทำสอนลูก ลูกพูดว่าลูกตระหนักถึงบาบาขณะที่ผู้อื่นเพียงแต่จดจำท่านและพูดว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้วิธีการและหนทางของท่าน! ลูกไม่ได้พูดสิ่งนี้ ความรู้ทั้งหมดนี้จะเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกแต่สิ่งนี้ใช้เวลาด้วย แต่กระนั้นยังไม่มีใครได้กลับมาเพียบพร้อม เมื่อลูกนั้นกลับมาเพียบพร้อมลูกจะไม่อยู่ที่นี้ ยังไม่มีใครสามารถกลับไปได้ทุกคนยังทำความเพียรพยายาม ในตอนเริ่มต้นเมื่อบาบามีความเอื้อมระอาอย่างที่สุดต่อโลกเก่า ท่านตระหนักว่าท่านต้องกลายเป็นผู้ที่มิมงกุฏสองชั้น บาบาได้แสดงสิ่งนี้แก่พ่อตามละครและพ่อก็มีความสุขทันที เพราะความสุขนั้นพ่อได้ละทิ้งทุกสิ่งพร้อมกับการได้นิมิตของสัญลักษณ์สีมือของวิชญ์พ่อได้นิมิตของการทำลายล้างด้วย พ่อตระหนักว่าเวลานี้พ่อกำลังจะได้รับอาณาจักรและการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นในเพียงไม่กี่วัน ความซาบซึ้งนั้นขึ้นสูงมาก ได้เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งนี้ถูกต้อง อาณาจักรจะถูกสร้างขึ้นและผู้คนมากมายจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักร พ่อจะทำอะไรที่นั่นด้วยตนเองหากพ่อไปตามลำพัง? ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ในตอนเริ่มต้นของความสุขนั้นก็ขึ้นสูงมาก เวลานี้ทุกคนต้องทำความเพียรพยายาม ลูกกำลังนั่งที่นี้เพื่อจะทำความเพียรพยายาม ลูกต้องนั่งในการจดจำระลึกถึงแต่เช้าตรู่ เป็นสิ่งดีมากที่จะนั่งในการจดจำระลึกถึง ลูกเข้าใจว่าบาบาได้มาแล้ว บาบาหรือดาต้าได้มาแล้ว? เพียงดูใส่น้ำตาลอ้อยเท่านั้นที่จะรู้ถึงความหวานของน้ำตาลอ้อย บาบาเฝ้าแต่มองดูลูกแต่ละคน ท่านนั่งที่นี้และให้กระแสปลัง(สกาช) กับแต่ละคน นี่คือไฟโยคะ เป็นไฟโยคะนี้ที่บาบาของลูกจะสามารถถูกเผาทั้ง รวกับว่าบาบานั้นที่นี้และให้แสงกับทุกคน ท่านให้ไฟส่องทางแต่ละดวงวิญญาน พ่อพูดว่า: พ่อที่นั่งที่นี้และให้กระแสปลังแก่ลูก ๆ ดวงวิญญานทั้งหมดที่จะเต็มเต็มลูกทั้งหมดด้วยพลังกำลัง หากสติปัญญาของลูกกำลังเร่งร้อนออกไปภายนอก ลูกก็จะไม่สามารถจับกระแสปลังได้ หากสติปัญญาของลูก ๆ ดวงวิญญานเฝ้าแต่เร่งร้อนไปทั่วที่ใดที่หนึ่งลูกจะได้รับอะไร? หากลูกให้ความรักลูกจะได้รับความรัก หากสติปัญญาของลูกกำลังเร่งร้อนออกไปข้างนอกแบตเตอรี่ของลูกก็ไม่สามารถชาร์จได้ พ่อมาเพื่อชาร์จแบตเตอรี่ของลูก หน้าที่ของท่านคือการทำงานรับใช้ เพียงลูก ๆ จะรู้ว่าลูกยอมรับงานรับใช้หรือไม่เท่านั้น พ่อบอกลูกว่าลูกควรจะมีความคิดโดยขณะที่นั่งที่นี้ พ่อคือดวงวิญญานสูงสุด ลูกมีโยคะกับพ่อ แบตเตอรี่ เพื่อที่พ่อจะสามารถให้กระแสปลังของแสงและอำนาจแก่ลูก พ่อให้สกาชด้วยความรักแก่ลูกแต่ละคน ลูกนั่งที่นี้เพื่อจดจำพ่อ บาบาพูดว่า: พ่อให้สกาชกับลูกดวงวิญญานแต่ละคน พ่อนั่งเบื้องหน้าลูกและให้แสงแก่ลูก ลูกไม่ได้ทำสิ่งนี้ ลูก ๆ เหล่านั้นที่กำลังรับแสงนั้นก็กระทำให้เช่นนั้นและแบตเตอรี่ของลูกก็จะได้รับการชาร์จ แต่ละวันที่ผ่านไปบาบาเฝ้าแต่ให้กลยุทธ์แก่ลูก อย่างไรก็ตามทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับว่าลูกเข้าใจมากเพียงไรและลูกไม่เข้าใจมากเพียงไร มันขึ้นอยู่กับลำดับที่ต่างกันไปของนักเรียนด้วย ลูกให้ยาชูกำลังที่อุดมสมบูรณ์อย่างยิ่ง แต่ลูกต้องสามารถที่จะย่อยด้วย นี่คือน็อตเตอร์ใหญ่ นี่คือน็อตเตอร์ที่ถูกถูกรางวัลมาชาติแล้วชาติเล่าและวงจรรแล้ววงจรรเล่า ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างสมบูรณ์ต่อสิ่งนี้ ลูกกำลังได้รับกระแสปลังจากบาบา พ่อกำลังนั่งอยู่ในกึ่งกลางหน้าผากนี้ถัดจากผู้อื่น ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญานและจดจำบาบาไม่ใช่บราห์มา ลูกนั่งที่นี้เพื่อมีโยคะกับผู้เดียวนั้น แม้แต่ขณะมองดูผู้อื่นลูกต้องมองดูผู้เดียวนั้น มันเป็นเรื่องของดวงวิญญาน อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับไฟส่องทางจากพ่อแต่เช้าตรู่เพื่อทำความสะอาดตนเอง ดวงวิญญานนำโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากข้างนอกและเชื่อมกับพ่อผู้เดียวและจับกระแสปลังของท่าน
2. คงความรักของความเป็นพี่น้องที่แท้จริงและให้ความนับถือต่อทุกคน ดวงวิญญานพี่น้องกำลังอยู่บนบัลลังก์อมตะ ดังนั้นพูดกับทุกคนขณะที่มองดูที่กึ่งกลางหน้าผาก

พร: ขอให้ลูกมีความรักที่แท้จริงและอยู่อย่างดูดซับอยู่ในความรักสำหรับพระเจ้าและจดจำอย่างลึกซึ้งในการพบปะกับท่าน สิ่งขับเคลื่อนของความรักที่ได้มีการจดจำกันมาคือ: แม้ว่าขณะที่มีสองพวกเขาไม่ได้อยู่อย่างสองแต่ได้รวมกัน สิ่งนี้เป็นที่รู้กันว่าเป็นการหลอมรวม ผู้ทำบักตีได้ถูกอ้างถึงสภาพของความรักนี้ว่าเป็นการหลอมอยู่ในพระเจ้า การที่ได้หลอมอยู่ในความรักคือสภาพ อย่างไรก็ตามแทนที่จะเป็นสภาพนี้ พวกเขาเข้าใจว่ามันหมายถึงการจบสิ้นเอกลักษณ์ของดวงวิญญานตลอดเวลา เมื่อลูก ๆ กลับมาซึมซับในพ่อหรือในการพบปะกับผู้เป็นที่รักทางจิตและแล้วลูกจะกลับมาทักทายกับพ่อ

คติพจน์: การสำรวจตนคือผู้ที่รักษาจิตใจของเขาในความเงียบจากความคิดที่ไร้ประโยชน์

โอม ชานติ